

درمان موضعی خال اپیدرمال با ترتینوین و ۵ فلونورواوراسیل

دکتر مصطفی میرشمس شهشانی^۱، دکتر الهام ابوسعیدی^۲

۱- استادیار، ۲- دستیار؛ گروه پوست، دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه: خال اپیدرمال، هامارتوم پوستی شایعی است که درمان قطعی آن دشوار است و اغلب عود می‌کند.

هدف: بررسی میزان موفقیت درمان موضعی خال اپیدرمال با ترتینوین ۰/۰۵٪ و ۵ فلونورواوراسیل ۵٪ (5FU)

روش اجرا: ۱۵ بیمار مبتلا به خال اپیدرمال از مراجعه‌کنندگان به درمانگاه پوست بیمارستان رازی تهران که تشخیص بیماری آن‌ها با آسیب‌شناسی تایید شده بود، تحت درمان موضعی با ترتینوین ۰/۰۵٪ و 5FU ۵٪ قرار گرفتند. ۵ بیمار به دلیل خودداری از مراجعات بعدی از مطالعه خارج شدند و ۱۰ بیمار باقی‌مانده در فواصل مشخص مورد معاینه قرار گرفتند.

یافته‌ها: از ۱۰ بیمار، ۴ نفر مرد و ۶ بیمار زن بودند. سن آن‌ها از ۴۰-۱۲ سال بود. بعد از مدت متوسط ۱۰ هفته

ضایعات بیماران در حد قابل قبولی مسطح شد به طوری که بیمار از نتیجه درمان راضی بود. در هیچ یک از آن‌ها عارضه‌ای که مجبور به قطع کامل درمان شویم، رخ نداد. پس از مسطح شدن ضایعات، به استفاده از این دارو به عنوان درمان نگهدارنده توصیه شد که تا آخرین پیگیری بیماران، عودی مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: درمان خال اپیدرمال با استفاده از ترتینوین ۰/۰۵٪ و 5FU ۵٪ درمانی ساده و کم‌هزینه است که پاسخی مطلوب دارد و در صورت استفاده طولانی مدت به عنوان درمان نگهدارنده، عود نیز نخواهد داشت.

واژه‌های کلیدی: خال اپیدرمال، ترتینوین، درمان

فصلنامه بیماری‌های پوست، پاییز ۱۳۸۳، ۲۹: ۶۳-۱۹

مقدمه

خال اپیدرمال، هامارتوم ناشی از رشد زیاد کراتینوسیت‌هاست که اغلب در زمان تولد یا در دوران کودکی بروز می‌کند و می‌تواند به صورت موضعی یا خیلی منتشر و وسیع باشد. چون احتمال بدخیمی در این ضایعات بسیار نادر است، درمان آن‌ها اغلب به خاطر زیبایی صورت می‌گیرد^(۱). ضایعات کوچک را می‌توان با جراحی درمان قطعی کرد ولی درمان ضایعات بزرگ‌تر، دشوار

است. مثلاً برداشتن آن‌ها از طریق جراحی می‌تواند اسکار غیر قابل قبول به همراه داشته باشد. در سال ۱۹۹۴ در مطالعه‌ای با استفاده از ترتینوین ۰/۰۵٪ در ۵۰ مطالعه فلونورواوراسیل (5FU) ۵٪ در درمان (ILVEN) Inflammatory Linear Verrucous Epidermal Nevus نتیجه قابل قبولی گزارش شد^(۲). در مطالعه‌ای دیگر در سال ۲۰۰۰ میلادی در بیماری همین شیوه درمان را برای ضایعه ILVEN صورت و گردن مورد استفاده کردند، که نتیجه آن نیز بسیار مقبول بود^(۳). ما در این مطالعه که اولین گزارش مکتوب از این درمان در ایران است، ۱۰ بیمار مبتلا به ILVEN را با ترتینوین ۰/۰۵٪ و ۵ فلونورواوراسیل

مؤلف مسؤل: دکتر مصطفی میرشمس شهشانی - تهران، خیابان وحدت اسلامی، بیمارستان رازی